

Pod úrovní přírody

Nenadělá nic.

Když vyhubila pavouky, jiná ataka vlévá se,
ta vědomím očkuje, úplety bezpečí páříc.

I vonět sobě přestala,
dát jí štětec, mistrně vystřihne kubistické hrany louky,
ale který muž tohle koupí,

muž by si dal autoportrét,
klidně primitivní skicu nasliněnou tesařskou tužkou,
jež postihne onu sladkou ochablost svalnaté paže
udělané jetelem a chrpou, kmínem a řebříčkem.

Těkavé prvky svého ženství
mohl by zachytit on,
kdyby to ještě byla ona.

Ale abychom si rozuměli aspoň my,
toto je oslavná báseň na psa,
jemuž bude v šest ráno dán shůry signál, že je jim společný,
a oba vykope na děšť.